

BRZEZEN, DUBEN,
KVĚTEN 2026

Zpravodaj farnosti Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Číslo 29

Březen, duben, květen 2026

TVÁŘ LÁSKY

V pašijích na Květnou neděli a ve Svatém týdnu rozjímáme o utrpení našeho Spasitele Ježíše Krista. V tomto prožívání dramatických událostí si nemůžeme nevšimnout velmi smutného osudu a činu – zradě. Ano, jde o Jidáše Iškariotského.

Jidáš je pro mne záhadná a smutná postava. Smutná, protože nic nepochopil. Byl tak blízko slunce a nezahřál se. Byl tak blízko Lásky – zdroje mízy života a zůstal mrtvým dřevem...

Když se začteme do úryvků evangelií jasně vidíme, s jakou péčí a trpělivostí Pán formoval své apoštoly, Jidáše nevyjímaje. Vidíme, jak Jidáše nikdy nezkracoval o projevy přízně, naopak jak trpělivě a mírně reagoval na jeho sobecké a neduchovní názory (např. příhoda s nardovým olejem, kterým byl obrácenou hříšnicí Ježíš potřen na nohou, a který chtěl Jidáš raději zpeněžit...). Jidáš na tom byl podobně jako Jeruzalém, nad kterým Kristus zaplakal, že nepoznal čas Božího navštívení.

Jak jsme na tom my – učedníci Kristovi? Nevykazujeme podobné vnější kvality, když příliš lpíme na hmotných věcech a spoléháme celou vahou na to co všechno máme, a co lze z příležitostné situace vytěžit? Nekalkulujeme v rámci společnosti, svého postavení, nebo v rámci církve, farnosti, vlastní rodiny podobně jako Kristův učedník Iškariotský?

Kam až může taková kalkulace a zahledění do svého sobectví a svévole dojít, ukazuje nešťastník Jidáš – prodal svého Pána, svůj vztah, jistou šanci k víře, naději i lásce za 30 stříbrných (tolik se běžně platilo za otroka). To je otřesné, vidíte? Když mu to pak všechno došlo, neunesl to. A jelikož ve svém zakřivení do sebe vždy všechno řešil sám, tak pod diktátem hříchu a zla, které do něj vstoupilo (viz. Evangelium Jan 13,27), si vzal život. My nemáme právo jej odsuzovat, ale máme si z toho vzít závažné ponaučení!

Apoštol Petr také Krista zradil, ale miloval – nevidíme žádnou chladnou kalkulaci, a proto mu tekly slzy lítosti. Boží láska jej zbavila tíhy hříchu a přivinula jej do náruče milosrdenství. Pán Ježíš Petra nezbavil daných příslibů, ani poslání a služby prvního z apoštolů. Naopak tato zkušenost s vlastní slabostí a křehkostí učinila Petrovo srdce vnímavějším a milosrdnějším. Měl osobní zkušenost – **poznal Boží tvář, tvář Lásky.**

Jidášovi nebylo nic platné, že byl v kruhu apoštolů, modlil se s nimi, chodil do synagog, slyšel Ježíšova slova a viděl jeho činy. Jak se tedy bránit vlivu hříchů a jejich děsných následků?

Tak předně: **věřit neznamená vědět, ale následovat životem.** Dále být v živém vztahu s Bohem – to nám s jistotou zprostředkovávají **svátosti ustanovené v církvi samotným Kristem, zvláště svátost smíření a svátost eucharistie.** A konečně osvědčené prostředky, jak je obsahuje úvodní modlitba při mši sv. 3. neděle postní:

*„Bože, studnice milosrdenství a dobroty,
ty nám dáváš příležitost,
abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štěrností;
pohled, jak ve svědomí cítíme svou vinu
a pokorně se z ní vyznáváme,
ukaž na nás své veliké slitování
odpusť nám a pozvedni nás k sobě.“*

P. Martin

ROZPIS BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH SPRAVOVANÝCH Z TŘEBONĚ

Farnost	Neděle	Všední dny
Třeboň	9.30	Út, St, Čt, Pá 17.00 (zimní čas) 18.00 (letní čas) 1. So 9.00
Stráž nad Nežárkou	8.00	
Majdalena	11.00*	
Lutová	11.00**	
Suchdol nad L.	10.00	2. Pá 17.00
Dvory nad Lužnicí	8.30	3. Pá 17.00
Rapšach	-	1. Pá 17.00

**/ ** mše svaté se střídají jednou za 14 dní*

Poznámka: Mše svaté v Chlumu u Třeboně nejsou. Do odvolání.

FARNÍ KALENDÁŘ

PO CELÝ ROK

Středa - Adorace Nejsvětější svátosti vždy od 16.30 (v letním čase od 17.30)

První pátek v měsíci - v 16.30 hodin (v LČ 17.30) prvopáteční adorace s litaniami k Nejsv. Srdci Ježíšovu

První sobota v měsíci – v 9.00 Mariánská mše svatá

Před každou mší svatou modlitba růžence, v postní době v neděli a pátek společná modlitba křížové cesty.

Příležitost ke svátosti smíření je před každou mší svatou v týdnu.

Svátosti křtu, manželství, pomazání nemocných, po domluvě s duchovním správcem.

Webové stránky: <https://trebon.farnost.cz/>

Facebook <https://www.facebook.com/FarnostTrebony/>

POZVÁNKY A UDÁLOSTI

Farní kavárna

Každou neděli po ranní mši svaté je v Třeboni ve farním sále přátelské posezení při kávě či čaji. Zváni jsou všichni farníci, návštěvníci kostela, lázeňští hosté, turisté.

Prohlídky kostela a křížové chodby jsou v Třeboni od úterý do soboty, vždy od 15.00 hodin.

DIECEZNÍ POUŤ DĚTÍ – Třeboň 25. 4. 2026

- program pro celou rodinu od 9 do 16 hodin, krátké katecheze s aktivitou, misijní workshopy, divadlo Studna
- od 10.00 mše svatá v kostele

FARNÍ MISIE ve farnosti Třeboň 12. – 19. 4. 2026

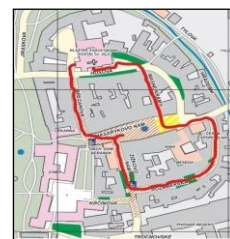
- program a modlitba za Lidové misie v příloze

VELIKONOČNÍ HRKÁNÍ 2. – 4. 4. 2026

O velikonočním triduu (Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota) se bude v Třeboni konat již osmý ročník Velikonočního hrkání. Jedná se o organizovaný tematický průvod historickým centrem města, doprovázený rytmickým hřmotem dřevěných hrkaček, které namísto zvonů (jež v těchto dnech dle tradice umlkají, aby takříkajíc "odletěly do Říma") ohlašují připomínku zrahy a umučení Ježíše Krista. Akci pořádá spolek Žít Třeboní s Římskokatolickou farností Třeboň ve snaze nejenom nadále udržovat starý lidový zvyk, ale především připomínat pravý význam velikonočních svátků a navracet jim jejich duchovní rozměr, z něhož vyrůstají kořeny naší identity.

Hrkači vycházejí na danou trasu v určených časech z křížové chodby děkanského kostela. Během průvodu jsou zahaleni v oděvech černé barvy a na hlavě mají nasazenou bílou sádrou masku, zakrývající horní polovinu obličeje. Kombinace černé a bílé naznačuje nepřetržitý souboj dobra a pokušení hříchu v životě člověka, zahalené obličeje a jednotnost vzhledu pak podtrhují kající sebezapření a společné odhodlání pro veřejnou zvěst o Kristově vykupitelské oběti za celý svět. Hned za hrkači (kteří tak vlastně „prorážejí cestu“) kráčí stejně oděné osoby nesoucí různě se doplňující symboly: obraz s motivem otisku Kristovy tváře na Veroničině rouchu („veraiikon“), podnos s trnovou korunou, velký dřevěný kříž (pouze na Velký pátek) a kouřící kadidelnice (pouze na Bílou sobotu). Zesílený význam mají Velkopáteční průvody v 9:00, 12:00 a 15:00 (podle biblických momentů Kristova utrpení na kříži) se svým charakterem pobožnosti křížové cesty, doplněné klasickými čtrnácti zastaveními s krátkou modlitbou. Všechny průvody končí opět v ambitech křížové chodby.

Průvod je možné po celé jeho trase v tichosti a pokoře doprovázet.

David Titl

ROK SVATÉHO FRANTIŠKA V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

Slovo českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila k jubilejnímu Roku svatého Františka

Letos v lednu papež Lev XIV. vyhlásil jubilejní Rok sv. Františka a staví nám tak před oči světce z Assisi. A také v naší českobudějovické diecézi se chceme k papežově výzvě přidat a spojit se svatým Františkem naše vykročení do postní doby: do doby, která nás vede k vnitřní konverzi. Proč toto propojení? Protože na životě onoho Chudého z Assisi vidíme, že je člověkem obrácení.

Apoštolská penitenciárie uděluje pro Rok sv. Františka mimořádné odpustky, které lze přivlastnit i duším v očistci. Vedle obvyklých podmínek (svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl papeže a srdce bez náklonnosti ke hříchu) je třeba navštívit místo spojené se svatým Františkem a zde se

– zúčastnit jubilejních obřadů

– nebo tu strávit přiměřenou dobu v rozjímání, poprosit, aby se v srdcích zrodila křesťanská láska k bližním a upřímné předsevzetí ke svornosti a míru mezi národy, a rozjímání zakončit modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a vyzváním Panny Marie, sv. Františka z Assisi, sv. Kláry a všech svatých františkánské rodiny.

Proto jsem k této příležitosti vybral kapli a kostely, které nás zvou k modlitbě i k našemu vnitřnímu obrácení, a kde je možné tyto jubilejní odpustky získat. Jde o místa spojená s úctou ke sv. Františkovi, s františkánskou komunitou nebo je zde nějaká historická vazba na františkánský řád. Jedná se o tyto „duchovní oázy“:

1. kapucínský kostel sv. Felixe v Sušici
2. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově
3. kostel Jména Panny Marie na Lomci
4. kostel sv. Filipa a Jakuba v Předbořicích
5. kaple sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí
6. kostel sv. Kateřiny v Jindřichově Hradci
7. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Bechyni
8. kostel Božího Těla v Českém Krumlově
9. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Horažďovicích
10. kostel sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích.

Na speciálně zřízených webových stránkách <https://frantisek800.cz> naleznete aktuality a podrobné informace spojené s františkánským jubileem, které potrvá až do 10. ledna 2027.

Přeji Vám, milí diecézané, radostné vykročení do postní doby, do času vnitřní radostné konverze. Kéž se za nás za všechny sv. František přimlouvá. Rád Vám všem žehnám.

Váš biskup Vlastimil

Zdroj: www.bcb.cz

FARNÍ RADA

Milí farníci.

V nedávné době byla v třeboňské farnosti ustavena Farní rada (FR). Přeji všem jejím členům, aby se jim dařilo spolupracovat ku prospěchu naší farnosti.

Co je důležité:

- FR má svého šéfa v osobě faráře, jehož je poradním orgánem,
- FR si nevolí svého předsedu jako odbory hájící zájmy farníků proti vedení organizace,
- FR je skupina farníků, kteří mají pomáhat farnosti,
- FR se má ptát faráře, v čem by potřeboval pomoci,
- FR musí někdy (také) vysvětlovat, proč toto je třeba a proč toto nejde,
- FR musí někdy vysvětlovat farníkům, že jejich názor nemusí být totožný s jiným názorem,
- FR nemá za úkol scházet se jednou týdně a svými ambiciózními nápady ve smyslu "Mělo by se..." usilovat o nápravu církve.
- FR by si měla být stále vědoma, že ve farnosti pracují (někdy skrytě) mnozí farníci nebo farnice a zajišťují úklid kostela, květinovou výzdobu, lektorskou činnost, různé druhy domácích prací přímo na faře, pastorační činnost (Modlitby matek, Misijní klubko, dětská schola, setkání pro ministranty a teenegery, společné modlitby růžence, různé jednorázové i opakované činnosti), nedělní farní kavárnu, distribuci časopisů a knih, vývěsní skřínky, atd. Nezapomínejme na ně!

Výpis z Kodexu kanonického práva:

KODEX KANONICKÉHO PRÁVA - CODEX IURIS CANONICI - L.P. 1983

Z latiny do češtiny přeložil prof. JUDr. ThDr. Miroslav Zedníček. Lektoroval mons. ThDr. Antonín Liška, biskup českobudějovický. Schválení k vydání udělila ČBK dne 6.října 1992.

Hlava 5 Pastorační rada

Kán. 512

§ 1. Pastorační rada sestává z křesťanů, kteří jsou v plném společenství s katolickou církví, jak duchovních, tak členů společenství zasvěceného života, tak především laiků; tito všichni jsou jmenováni způsobem určeným od diecézního biskupa.

§ 2. Křesťané, kteří jsou jmenováni do pastorační rady, se vybírají tak, aby v radě byla opravdu zobrazena část božího lidu, která tvoří diecézi, se zřetelem na různé územní části diecéze, na sociální podmínky a povolání, jakož i na účast na apoštolátu, jakou mají jednotlivci sami nebo ve spojení s jinými.

§ 3. Do pastorační rady se jmenují jen křesťané vynikající pevnou vírou, dobrými mravy a moudrostí.

Kán. 513

§ 1. Pastorační rada se ustanovuje na dobu určenou stanovami, které vydal biskup.

Kan. 532

Ve všech právních věcech jedná farář jménem farnosti, podle ustanovení práva; dbá, aby farní majetek byl spravován podle ustanovení kán 1281 - 1288.

Kán. 536

§ 1. Jestliže podle uvážení diecézního biskupa, po projednání s kněžskou radou, je to vhodné, ustanoví se v každé farnosti pastorační rada, které předsedá farář a v níž věřící spolu s těmi, kdo se ze svého úřadu podílejí na pastorační péči ve farnosti, napomáhají rozvoji pastorační činnosti.

§ 2. Pastorační rada má pouze poradní hlas a řídí se normami stanovenými diecézním biskupem.

Kán. 537

V každé farnosti je ekonomická rada, která se řídí obecným právem a normami stanovenými diecézním biskupem a v níž křesťané, zvolení podle týchž norem, pomáhají farářům ve správě majetku farnosti, při zachování ustanovení kán. 532.

Jan Ouška

VZPOMÍNKY NA KARDINÁLA DOMINIKU DUKU

V roce 1990 zřídila vláda České republiky (ČR) jako svůj poradní orgán Akreditační komisi (AK) pro vysoké školy (VŠ). Jako členy komise jmenovala zástupce široce vymezených studijních oborů. Stal jsem se členem AK za biologické obory. Stejně tehdejší provinciál řádu dominikánů v ČR, P. Dominik Duka zastupoval v AK teologické studijní obory všech vyznání.

Zasedání AK obvykle trvala 2 nebo 3 dny a konala se na různých místech mimo Prahu. Mimo časově náročná jednání vždy vybyl čas i na naše vzájemné poznávání. Při zasedáních AK jsem poznal P. Dominika Duku jako dokonale připraveného účastníka všech jednání týkajících se jak teologických, tak teologii blízkých oborů. Mimo to byl „v kuloárech“ vždy ochoten diskutovat s ostatními členy AK jednotlivě i ve skupině. Mně se navíc poštěstilo seznámit se s ním trochu blíže, neboť při několika zasedáních AK jsme sdíleli ubytování ve společném pokoji.

To, že se známe, si P. Dominik Duka pamatoval i dlouho po konci našeho působení v AK. Asi před 14 roky jsem se spolu s manželkou účastnil nedělní mše svaté v kostele sv. Havla v Praze na Starém městě. K našemu překvapení ji sloužil arcibiskup Dominik Duka. Při přijímání mi po podání svátosti s úsměvem ve tváři lehce potřásl rukou. Kromě obdivu k jeho paměti mě samozřejmě potěšila i jeho laskavost.

Naposledy jsem se s arcibiskupem Dominikem kardinálem Dukou setkal v červenci r. 2016. Tehdy jsem měl na starosti čtyřdenní program skupiny asi 50 kanadských dětí a mládežníků, kteří chtěli poznat Prahu při své cestě na setkání s papežem Františkem v Krakově. Skupinu vedl kněz, P. Martin Hilbert, pražský rodák, který ve věku 7 let po nešťastném srpnu r. 1968 odešel do Kanady s rodiči, mými dobrými přáteli. Martin měl velké přání: sloužit mši svatou v kapli sv. Václava ve svatovítské katedrále, neboť v r. 1959 tam měli svatbu jeho rodiče. A jeho prastrýc, architekt Kamil Hilbert, řídil dostavbu katedrály (a také umístil současný novogotický hrot na věž treboňského kostela).

Na moji radu Martin dopisem seznámil pana kardinála se svým přáním a obdržel od něho kladnou odpověď. V kapli pak sloužil mši svatou pro své svěřence, svoji tetu a mne. Odcházel jsme hlavní lodí katedrály, plnou francouzské mládeže putující do Krakova, k níž pan kardinál promlouval plynou francouzštinou. Po promluvě vyšel před katedrálu, kde se s námi zastavil, přijal díky Martinovy, moje i mládeže. Společně s ním jsme se vyfotografovali. S radostí a vděčností jsme na rozloučenou přijali jeho požehnání. Uchovávám si je v srdci jako vzácnou památku na vzácného člověka, kardinála Dominika Duku.

Jan Květ

Ještě trocha humoru:

P. Martin Hilbert nebyl v Praze r. 2016 po prvé od r. 1968. Již několikrát ji navštívil po r. 1989 a vždy v některém pražském kostele sloužil mše svaté v češtině. Po jedné z nich k němu přišla starší paní s otázkou: „Vy jste prý z Kanady, kde jste se naučil tak krásně mluvit česky?“ Martin jí odpověděl: „Já jsem se česky učit nepotřeboval, narodil jsem se v Praze a žil zde do svých 7 let.“ Paní toto Martinovo sdělení ohodnotila slovy: „**Jo tak, to teda ta vaše čeština nebyla nic moc.**“ *Tuto úsměvnou příhodu J. Květovi vyprávěl sám P. Martin Hilbert v r. 2016.*

ROZHOVOR S JAHNEM GIOVANNIM GIULIANNIM

Pocházíte z velké křesťanské rodiny. Máte mezi příbuznými nějaké kněze? Uvažoval jste již v dětství nebo mládí o možnosti být knězem?

Bratr mého dědečka z matčiny strany byl františkánský mnich, otec Marcello. Stejně jako já žil své povolání daleko od domova, strávil 30 let na misiích v Argentině, kde pomáhal těm nejhudším. Pak mám dvě sestry po babičce z otcovy strany, které jsou řeholní sestry z řádu „Dcer lásky“, sestru Francu a sestru Nilde Rossetti. Teta Franca, tedy sestra Franca, byla mnoho let na misiích v Indonésii. Jak jste řekl, pocházím z velké křesťanské rodiny; jsem třetí z devíti dětí. Co se týče druhé části otázky, musím říct, že nad otázkou stát se knězem jsem nikdy v mém dětství či dospívání nepřemýšlel.

Proč, kdy a jak jste se rozhodl pro kněžské povolání? Bylo Vaše rozhodování pomalé nebo rychlé? A pomáhal Vám někdo rozhodnout se pro tuto cestu?

Začnu otázkou „proč“. Mohu říct, že to, co mě motivovalo k přijetí Pánova volání, byla existenciální reakce na krizi, kterou jsem procházel ve svých dvaceti letech. Tato krize pramenila z obtížného přijetí toho, že nejsem bohem svého života, že nemám všechno pod kontrolou. Moje rodina procházela náročným obdobím kvůli zdravotnímu stavu maminky, které diagnostikovali počáteční stadium roztroušené sklerózy. Tato lékařská zpráva zcela změnila představu, kterou jsem měl o

Bohu. Moji rodiče mě vždy vychovávali ve víře a mluvili o Bohu, který je dobrý, který miluje lidi. Najednou pro mě tento „dobrý Bůh“ přestal existovat; už jsem nemohl ztotožnit Boží dobrotu s matčinou nemocí. Ve své krizi víry jsem naštěstí neopustil církev a to z lásky k rodičům. Trvalo nějakou dobu, než mi Pán ukázal, jak jsem k němu nespravedlivý. Stalo se to tak, že jsem se seznámil s jednou rodinou, která prožívala utrpení z hluboké ztráty jednoho ze svých dětí. Tato rodina má osm dětí a jejich nejstarší syn zemřel na rakovinu ve věku 16 let. Když jsem ale slyšel jejich svědectví a důvěru v Boha přes všechno to utrpení, začala se i ve mně rodit důvěra v Boha tváří v tvář situaci mojí maminky. Pokora těchto rodičů dala i mně jednu milost, abych byl pokornější vzhledem k Božímu působení v mé rodině. Uvědomil jsem si, že problém není v Bohu, který nejedná podle mých představ, ale v tom, že já chci být Bohu nadřazen, že vím lépe, co je pro mě a naši rodinu správné. Toto „osvícení“ mi pak otevřelo dveře i k povolání. Od té chvíle jsem si byl vědom toho, že to nemám být já, kdo má Bohu diktovat své plány. Zde se zrodila moje ochota přijmout jakékoliv povolání, protože pokud Bůh existuje, jistě nechce, abych byl v životě nešťastný. S touto jistotou o Boží dobrotě, s touto novou důvěrou v Boha, který je věrný člověku v každé situaci, jsem se rozhodl následovat ho s nerozděleným srdcem. V procesu rozlišování povolání mi pomáhali asi nejvíc katechisté mého neokatechumenátního společenství. Každé takové společenství má své katechisty, kteří mají za úkol doprovázet ve víře členy společenství po řadu let. O tom, co je Neokatechumenátní cesta, již přede mnou hovořil Mariano, takže k tomu se už vracet nebudu. Každopádně pravidelné naslouchání Božím slovu a slavení eucharistie v malém společenství velmi pomohlo mým rodičům v pochopení a hlubokém prožívání jejich povolání do manželství. Během této společné cesty životem, kdy se učili opírat se o Boha, dostali sílu rovněž přijímat děti tak, jak přicházely. Díky tomu jsem se narodil i já. A když jsem měl 13 let, vstoupil jsem i já do takového neokatechumenátního společenství, za které jsem dnes velmi vděčný, protože mě doprovázelo nejen na cestě víry, ale i v mém rozhodnutí následovat Boží hlas na cestě ke kněžství.

Proč jste mezi různými možnostmi zvolil právě formaci v semináři Redemptoris Mater?

Semináře Redemptoris Mater jsou jedním z plodů Neokatechumenátní cesty, i když jsou plně diecézní. Mimochodem název „Redemptoris Mater“ jim dal svatý Jan Pavel II., který tímto odpověděl na žádost iniciátorů Neokatechumenátní cesty, Kika Argüella a Carmen Hernandez, a ve kterých viděl vhodný způsob formace kněží pro novou evangelizaci. Já jsem se v této perspektivě našel, proto jsem neváhal vydat se tímto směrem.

Co pro Vás bylo v prvních měsících života v semináři v Českých Budějovicích nejsložitější?

Co se týče jídla, změna stravy způsobila, že jsem během prvních několika měsíců přibral skoro 10 kg. To mi ukázalo, jak se česká kuchyně liší od té naší italské. Ale to je pochopitelné, protože tady v České republice, abyste se vyrovnali s chladnějším podnebím, je potřeba jíst „tučnější“ jídla. Největším problémem (nejen) na počátku byla, a samozřejmě zůstává, znalost českého jazyka. Moc bych si přál, abych uměl dobře mluvit česky a používat správné pády, ale stále je to pro mě někdy náročné. Postupem času jsem se naučil, že v češtině existuje více výjimek než pravidel. Bude to ještě asi nějakou dobu trvat, než získám dostatečnou jazykovou dovednost a jistotu.

Vystudoval jste ale Teologickou fakultu v Českých Budějovicích s červeným diplomem, což znamená, že jste při zkouškách získával převážně jedničky v prvním termínu. Byly i předměty, které jste neměl rád nebo ve kterých se vám první termín nepodařil?

Ukončení studia s červeným diplomem bylo pro mě něčím překvapivým. Studium jsem se snažil brát zodpovědně, v semináři jsme hodně studovali společně a doplňovali si vzájemně, co jsme si stihli zapsat na přednáškách. Protože jsem ale měl problémy s jazykem, ze strachu, že bych ze sebe dělal blázná, jsem hodně četl, abych předmětům plně porozuměl a mohl tak správně odpovídat na otázky. Nejtěžším předmětem pro mě byla asi metafyzika. Problém nebyl obsah předmětu, ale spíše množství cizích pojmů v češtině. Zkoušky jsem vždy zvládnul na první pokus, ale bylo to očividně s Boží pomocí, protože když jsem v Itálii maturoval, říkal jsem si, že mi studium stačilo. Formace v semináři mi ale pomohla, abych bral studium teologie jako nástroj, skrze nějž se mohu dozvědět víc o Bohu a připravit se na budoucí misi, kterou mi On bude chtít svěřit.

Jak nejraději trávíte volný čas?

Moc rád rybařím a hraji fotbal.

Co bylo Vaší nejcennější zkušeností z misijní praxe v Izraeli?

O tom by se dalo opravdu dlouze vyprávět: o tom všem, co jsem viděl, o lidech, které jsem potkal, a o úžasných katechezích, které jsem měl možnost poslouchat. Ale kdybych měl vybrat ten nejsilnější zážitek, určitě by to byla noc strávená uvnitř chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě. Uvnitř tohoto chrámu je dnes malá kaplička, ve které se nachází hrob, kde bylo položeno tělo Ježíše Krista po snění z kříže a kde třetího dne vstal z mrtvých. Během této noci jsem mohl zůstat sám asi půl hodiny v této kapličce, v prázdném Ježíšově hrobě, kde se odehrálo Vzkříšení.

To byl jistě velmi krásný prožitek. A co jste si odnesl z roční misijní praxe v Irsku?

Mise v Irsku byla úplně jiná. Tam jsem na vlastní oči viděl, co znamená nasadit se pro evangelizaci. Měl jsem možnost pomáhat jednomu knězi, otcí Jimu Conwaymu, v turistickém městě Killarney v jižním Irsku, a to především s pastorační rodin ve farnosti a s evangelizací lidí vzdálených od víry. Byla to pro mě důležitá zkušenost.

Podrobněji jste tedy poznal život ve 4 zemích. Vidíte nějaké zásadní rozdíly mezi prožíváním víry v Itálii, Izraeli, Irsku, a v České republice? Co by měli Češi nejvíce zlepšit a z čeho by si mohli vzít příklad?

Jak správně říkáte, měl jsem možnost žít nějakou dobu v těchto zemích a uvědomovat si rozdíly. Viděl jsem, že každý národ si nese svá vlastní zranění – války, politické ideologie, skandály a další množství různých věcí. To, co ale může lidi spojovat a dát jim sílu překonávat rozdělení, je víra. V každé z těchto zemí se ale víra prožívá jinak kvůli odlišným historickým, kulturním, politickým a ekonomickým situacím. Začátek víry je ale všude stejný: je to osobní setkání s Kristem. Živá víra se dnes čím dál víc odděluje od náboženské tradice, která již tolik nepřitahuje především mladé lidi. Obecně řečeno, lidé, kteří dnes ještě přicházejí na bohoslužby do kostela, očekávají od církve jedno konkrétní slovo pro život, svědectví této živé víry a setkání s Božím milosrdenstvím a láskou.

Nyní se budete věnovat jáhenské službě ve farnosti Třeboň. Jakou představu máte o své službě?

Byl jsem poslán jako jáhen do Třeboně, abych mohl sloužit kněžím ve farnosti a všem farníkům. Jsem připraven pomáhat, jak budu schopen, a nabízet svou službu všem, kdo ji budou potřebovat. A věřím, že tak budeme moci společně kráčet za Ním.

Zdroj: Převzato ze Setkání č. 12/2025

HOSPIC SV. KLEOFÁŠE

Milí třeboňští farníci,

využívám této příležitosti a přináším novinky z našeho domácího hospice sv. Kleofáše.

Jak jste si mnozí všimli, od října hledáme vhodného člověka na místo ředitelky. Od března převezme vedení hospice **Terezie Jenisová**, kterou vám netřeba představovat.

Tereza podporovala hospic od jeho samého začátku, nejprve jako starostka města Třeboně a od roku 2021 jako předsedkyně správní rady hospice. Jsem přesvědčena, že hospic předávám do dobrých rukou a člověku s otevřeným srdcem a bohatými zkušenostmi. Vám děkuji, že Terezu budete doprovázet svými modlitbami, tak jako jste podporovali mě. Tuto vaši neviditelnou službu jsme mohli často velmi viditelně pocítit. Děkuji.

Zároveň vás chci informovat, že po přestěhování hospice na Novohradskou 226 (Dřevnice, bývalé Lesostavby) jsem prostor vedle Roháče proměnili v půjčovnu kompenzačních pomůcek. A nejen to. Zároveň je její součástí edukační místnost, kde se pečující mohou pod odborným vedením naučit základní ošetrovatelské úkony jako je manipulace s druhým člověkem, polohování, přesouvání člověka z lůžka na židli apod. Využijte této příležitosti, pokud jste v roli pečujících, a prosím, širte informace o nově vzniklé půjčovně i edukační místnosti ve svém okolí. Věříme, že i tato naše služba pomůže pečujícím v jejich nelehké roli, kterou dělají s láskou a obětavostí.

Vám všem vyprošuji hodně Božího požehnání a děkuji, že jste duchovní oporou našemu – vašemu domácímu hospici.

Irena Kalná

CHARITA TŘEBOŇ V ROCE 2026

Tříkrálová sbírka, symbol solidarity

Tříkrálová sbírka se opět stala symbolem vzájemné solidarity, radosti a pomoci těm, kteří to nejvíce potřebují. V Třeboni byla zahájena 2. ledna v 15 hodin Tříkrálovým průvodem, který se vydal od kostela sv. Jiljí na třeboňské náměstí. Koledníci, vedoucí skupinek a přátelé sbírky se sešli, aby společně převzali Boží požehnání a poslání radosti a naděje. Slavnostního požehnání Tříkrálové sbírce se ujal správce římskokatolické farnosti v Třeboni P. Mgr. Martin Bětuňák.

Po celé dva týdny v lednu se do sbírky s radostí a nadšením zapojilo 247 koledníků, které doprovázelo 78 vedoucích skupinek. Během této doby bylo vykoledováno nádherných 622 982 korun, které obyvatelé Třeboně a obcí na Třeboňsku přispěli do 138 kasiček včetně statických. Výtěžek sbírky svědčí nejen o rostoucím zájmu o sbírku, ale především o obrovské vděčnosti za každou korunu, která pomáhá těm, kteří se ocitli v těžké životní situaci.

V neděli 1. února od 13 hodin se ve Farním sále u kostela sv. Jiljí sešla téměř stovka koledníků spolu se svým dospělým doprovodem na společném poděkování za jejich nasazení při letošní Tříkrálové sbírce.

Tříkrálová sbírka má hluboký význam pro všechny, kterým poskytuje pomoc v těžkých životních chvílích. Výtěžek sbírky bude využit na podporu činnosti Charity Třeboň, která se zaměřuje na pomoc osamělým, nesoběstačným seniorům, osobám se zdravotním postižením, matkám a otcům samozhivitelům a dalším lidem v tíživé životní situaci. Pro mnohé z nich je Charita Třeboň nadějí a světlem, které ukazuje cestu ven z různých osobních těžkostí.

Děkujeme z celého srdce všem, kteří se podíleli na Tříkrálové sbírce. Vaše podpora, nasazení a laskavý přístup dělají pomoc Charity Třeboň stále dostupnější pro všechny, kteří ji potřebují. Všem zúčastněným patří naše srdečné poděkování za jejich čas, úsilí a štědrost, díky kterým můžeme společně měnit životy k lepšímu.

Děkujeme farnosti Třeboň a lidem v ní za laskavé poskytnutí zázemí, pomoci v šíření sbírky i v okolích farnostech.

S úctou a vděčností Charita Třeboň.

Pomlázky pro Charitu na akci Otevíráme Třeboň 28. března 2026

Srdečně zveme malé i velké, děti i rodiče v sobotu 28. 3. na akci pořádanou městem Třeboň pod názvem Otevíráme Třeboň. Užijete si jarní atmosféru, uplete si nebo koupíte pomlázku, zabavíte děti programem a ochutnáte tradiční velikonoční dobroty. Charita Třeboň má pro Vás připraven bohatý velikonoční program.

Jarní Sběrka potravin 25. dubna 2026

Sběrku potravin pravidelně zajišťuje v Třeboni pro Potravinovou banku Jihočeského kraje naše Charita. Ta letošní proběhne v sobotu 25. dubna opět v třeboňském Kauflandu od 8 do 18 hodin. Chcete se k nám přidat a pomoci nám sbírku zajišťovat? Jako dobrovolník budete přijímat, třídit dary a rozdávat letáčky se seznamem doporučeného nákupu pro potřebné. Přijďte se k nám a pomozte nám při Sběrce potravin v Třeboni. Kontaktujte nás na tel.: 603 754 815 nebo 603 250 872.

Zahajujeme předprodej vstupenek na „Dozvuky prázdnin“. Hvězdy dne budou Karol a Kvído!

Hudba, radost, smích dětí a pohodová atmosféra pod širým nebem – přesně takové budou Dozvuky prázdnin, které chystá Charita Třeboň v Lomnice nad Lužnicí na sobotu 12. září. A letošní program potěší opravdu všechny generace! Už od 16 hodin rozzáří pódium hvězdy dětského světa Karol a Kvído.

Po dětském bloku vystoupí hudebník a zpěvák František Zeman, který potěší publikum svými autorskými písněmi. Závěr večera pak bude patřit oblíbené české folkové a folkrockové kapele EPYDEMIE, která dodá Dozvukům prázdnin tu pravou festivalovou tečku.

Vstupenky za zvýhodněnou cenu si můžete zakoupit už nyní od 1. března do 30. dubna! Vstupenky koupíte on-line: <https://connect.boomevents.org/cs/event/dozvukyprazdnin26>

Spolupráce s farnostmi Třeboně v koordinaci s Charitou

Potřebujete pomoci ve službě bližnímu tam, kde síly a možnosti nestačí? Propojte vaše snažení s Charitou Třeboň. Dejte nám o tom vědět. Prostřednictvím koordinátora spolupráce s farnostmi jsme připraveni vytvářet síť pomoci. Kontakt: Jana Vítková, Charita Třeboň, jana.vitkova@trebon.charita.cz, tel.: 603 250 872.

Váš „Dobrý skutek“ můžete proměnit ve skutečnost i nadále on-line: www.trikralovasbirka.cz * www.darujme.cz/dskd-chtrebon * www.trebon.charita.cz. **Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!**

(redakčně zkráceno)

Jana Vítková

VDOVSKÉ ZASVĚCENÍ

V sobotu 14. února při slavení Nejsvětější oběti v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše svěřilo pět žen z českobudějovické diecéze do rukou sídelního biskupa Mons. Vlastimila Kročila své vdovské zasvěcení. Odpověděly tak na Boží volání, chtějí se úplně darovat Ježíši Kristu a usilovat o to, aby byl jejich život chválou Boží velebnosti, znamením Kristova vzkříšení a nástrojem Jeho milosrdenství.

Mezi ženami byla i naše farnice paní Marie Pumprová, a proto se této krásné slavnosti zúčastnila i řada třeboňáků. Slavnosti se zúčastnil i biskup Pavel Posád, který ženy téměř 15 let vedl a připravoval. Přítomni byli i náš třeboňský farář p. Martin Bětuňák a jáhen Giovanni. Děkujeme paní Marušce za toto krásné svědectví, blahopřejeme a přejeme do dalších dnů plno sil a vyprošujeme Boží požehnání.

Marie Košinová

TROCHA HUMORU NA ZÁVĚR

Volá klient svému psychiatrovi:

“Pane doktore, bojím se jít ven,
přede dveřmi je kos.”

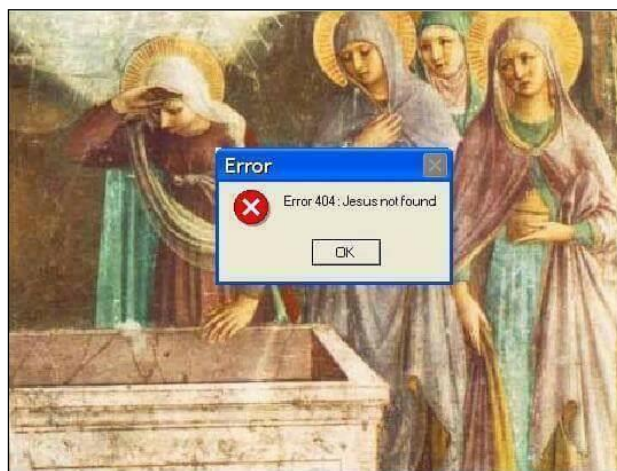
„Pročpak? Vždyť už jste vyléčený, už netrpíte
představou, že jste žízala.“

„To rozhodně netrpím... Ale ví to ten kos?“

Řidič se vykloní z okénka a ptá se chodce: „Prosím
vás, kde je tady divadlo?“

„Divadlo, to ví přece každý hlupák!“

„Právě proto se vás ptám.“

Vydává Římskokatolická farnost Třeboň, Husova 142/II, 379 01 Třeboň - pro vnitřní potřebu

Kontakt na duchovního správce: P. Mgr. Martin Bětuňák; tel. 605 446 007

Webové stránky: <https://trebon.farnost.cz>

Facebook: <https://www.facebook.com/FarnostTrebony/>

Kontakt do redakce: Ing. Marie Košinová; ikosinova@seznam.cz

(Právo na úpravu a krácení příspěvků vyhrazeno)

Dobrovolné příspěvky na Farní listy dávejte do jakékoliv pokladničky v kostele.